

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Delegatura w Lublinie
20-012 Lublin, ul. Ochotnicza 10
Tel. (0-81) 532-35-31, 743-77-30, 532-54-48
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

za p.o.

Lublin, dnia 21 maja 2013 r.

RLU – 61-20/12/EW

DECYZJA RLU Nr 5/2013

I.

Na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 16 lutego 2007 roku (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 tejże ustawy i § 5 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko przedsiębiorcy Pekao Leasing Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie,

– **działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:**

uznaje się za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę Pekao Leasing Sp. z o.o., polegającą na bezprawnym działaniu polegającym na naruszeniu art. 5 ust. 1 i ust. 3 pkt 4 w związku z art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. z 2007r. Nr 171, poz.1206) w związku z art. 10 i art. 11 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.) tj. wprowadzającym konsumentów w błąd działaniem dotyczącym ich praw, w szczególności prawa do naprawy albo prawa do obniżenia ceny lub do odstąpienia od umowy przy dokonywaniu sprzedaży na aukcjach internetowych przedmiotów poleasingowych, które to działanie może powodować podjęcie przez konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął, poprzez stosowanie w Regulaminie Serwisu Aukcyjnego obowiązującego o dnia 01.01.2011r. do dnia 01.01.2012r. postanowień o treści:

1. Pkt 2.1.4. - „Uczestnik przyjmuje do wiadomości, że Przedmioty sprzedaży sprzedawane poprzez Serwis aukcyjny w zdecydowanej większości są rzeczami używanymi, wobec czego Sprzedawca wyłącza rękojmię z tytułu wad przedmiotu sprzedaży dlatego też w celu zapobieżenia ewentualnym przyszłym zastrzeżeniom dotyczącym stanu technicznego

Przedmiotów sprzedaży, Uczestnik zobowiązany jest do dokładnej weryfikacji stanu technicznego, stopnia zużycia oraz stopnia kompletności wyposażenia Przedmiotu sprzedaży przed złożeniem oferty nabycia. Uczestnik poprzez złożenie oferty nabycia Przedmiotu sprzedaży oświadcza Sprzedawcy, że zapoznał się ze stanem technicznym Przedmiotu sprzedaży oraz stopniem jego zużycia i kompletności wyposażenia oraz, że akceptuje bezwarunkowo stwierdzony stan Przedmiotu sprzedaży”,

i

2. pkt 3.1.1. - „Sprzedawca nie udziela gwarancji na jakiekolwiek sprzedawane Przedmioty sprzedaży. Sprzedawca wyłącza rękojmię za wady fizyczne Przedmiotów sprzedaży”,

co stanowi praktykę określoną w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów **i stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 02.01.2012r.**

II.

Na podstawie art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 16 lutego 2007 roku (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.) i stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 tej ustawy oraz § 5 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów-

umarza się jako bezprzedmiotowe postępowanie administracyjne w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczęte z urzędu przeciwko **Pekao Leasing Sp. z o.o.** jako bezprawne działanie polegające na naruszeniu art. 5 ust. 1 i ust. 3 pkt 4 w związku z art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. z 2007r. Nr 171, poz.1206) w związku z art. 10 i art. 11 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.) tj. wprowadzającym konsumentów w błąd działaniem dotyczącym ich praw, w szczególności prawa do naprawy albo prawa do obniżenia ceny lub do odstąpienia od umowy przy dokonywaniu sprzedaży na aukcjach internetowych przedmiotów poleasingowych, które to działanie może powodować podjęcie przez konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął, poprzez stosowanie w Regulaminie Serwisu Aukcyjnego obowiązującego od dnia 02.01.2012r. postanowień o treści:

1. Pkt 2.1.4. o treści: „Uczestnik przyjmuje do wiadomości, że Przedmioty sprzedaży sprzedawane poprzez Serwis aukcyjny w zdecydowanej większości są rzeczami używanymi, wobec czego Sprzedawca wyłącza rękojmię z tytułu wad przedmiotu sprzedaży dlatego też w celu zapobieżenia ewentualnym przyszłym zastrzeżeniom dotyczącym stanu technicznego Przedmiotów sprzedaży, Uczestnik zobowiązany jest do dokładnej weryfikacji stanu technicznego, stopnia zużycia oraz stopnia kompletności wyposażenia Przedmiotu sprzedaży przed złożeniem oferty nabycia. Uczestnik poprzez złożenie oferty nabycia Przedmiotu sprzedaży oświadcza Sprzedawcy, że akceptuje bez zastrzeżeń stan techniczny Przedmiotu sprzedaży oraz jego wyposażenia”

i

2. Pkt 3.1.1. o treści: „..... Sprzedawca wyłącza rękojmię za wady fizyczne Przedmiotów sprzedaży nie uzupełnia ewentualnych braków wyposażenia nabytych na aukcji

Przedmiotów”, co mogło stanowić praktykę określoną w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

III.

Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 tejże ustawy i § 5 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107 poz. 887)

-działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Pekao Leasing Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie karę pieniężną z tytułu naruszenia zakazu, o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zakresie opisanym w punkcie I sentencji decyzji, w wysokości: **899 618 zł** (słownie: osiemset dziewięćdziesiąt dziewięć tysięcy sześćset osiemnaście zł), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Do Delegatury UOKiK w Lublinie wpłynęło Zawiadomienie przedsiębiorcy dotyczące podejrzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów z treści, którego wynikało, że Pekao Leasing Sp. z o.o. z Warszawy, zwany dalej Przedsiębiorcą lub Spółką, stosuje zakazane prawem praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów, polegające na stosowaniu przy sprzedaży internetowej postanowień Regulaminu Serwisu Aukcyjnego pozwalającego na przedstawianie specyfikacji przedmiotów ofert w sposób odbiegający od ich rzeczywistego stanu technicznego, co wprowadza w błąd, co do opisu i właściwości rzeczy oferowanych kupującym przez tego przedsiębiorcę.

W związku z tym pomimo, że Zawiadamiający był przedsiębiorcą, a z treści Regulaminu Serwisu Aukcyjnego załączonego przez Zawiadamiającego wynikało jednoznacznie, że z aukcji organizowanych przez Spółkę mogą korzystać oprócz przedsiębiorców także osoby fizyczne-konsumenci, wszczęto postępowanie wyjaśniające RLU-403-19/12/EW w sprawie wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie zbiorowych interesów konsumentów w związku z prowadzoną przez przedsiębiorcę Pekao Leasing Sp. z o.o., działalnością gospodarczą polegającą na sprzedaży na aukcjach internetowych sprzętu poleasingowego.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego przedsiębiorca przesłał kopię Regulaminu Serwisu Aukcyjnego, który obowiązuje od 01.01.2011r.

Spółka wskazała, że w 2011r. za pośrednictwem Serwisu Aukcyjnego dokonywała transakcji głównie wobec przedsiębiorców, chociaż zawarto także umowy z osobami fizycznymi – konsumentami. Umów tych było zdecydowanie mniej aniżeli umów z przedsiębiorcami, na (*tajemnica przedsiębiorcy*) umów zawartych ogółem od 01.01.2011r. do 23.12.2011r. zawarto (*tajemnica przedsiębiorcy*) transakcji (*tajemnica przedsiębiorcy*) z osobami fizycznymi - konsumentami.

Spółka wyjaśniła także, że z uwagi na fakt, iż przedmioty oferowane na aukcjach internetowych są przedmiotami poleasingowymi, ekspertyzy sporządzane między innymi przez DEKRA służyć mają ustaleniu wartości zbywczej przedmiotów leasingu, która jest podstawą do ustalenia ceny wywoławczej na licytacji, jest to akt staranności Spółki. Zlecając tego typu ekspertyzy firmie zewnętrznej, profesjonalistcie, Spółka zabezpiecza się przed

zarzutami ze strony byłego korzystającego z tego przedmiotu, że finansujący nie zweryfikował wartości przedmiotu leasingu przed jego sprzedażą, a w związku z tym został on sprzedany za cenę niższą od jego wartości rynkowej.

Ze względu na fakt, że Spółka nie była nigdy użytkownikiem tych przedmiotów, nie zna ich historii, stopnia zużycia, uszkodzeń i napraw dokonywanych przez korzystającego, a oględziny rzeczoznawcy odbywają się w warunkach poza warsztatowych, nie ma możliwości zweryfikowania stanu technicznego i wykrycia wszystkich wad i usterek. W związku z tym kupujący przed złożeniem oferty jest zobowiązany do osobistego zapoznania się ze stanem technicznym przedmiotów oferowanych na aukcjach internetowych i tylko to jest przedmiotem odpowiedzialności Spółki w ramach zawartych umów sprzedaży.

W kolejnym piśmie Przedsiębiorca przesłał nowy Regulamin Serwisu Aukcyjnego obowiązujący od 02.01.2012r.

Analiza dokumentów przesłanych przez przedsiębiorcę pozwoliła na wszczęcie z urzędu Postanowieniem Nr 113/2012 w sprawie RLU-61-20/12/EW postępowania administracyjnego przeciwko Pekao Leasing Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie pod zarzutem stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, poprzez bezprawne działanie polegające na stosowaniu nieuczciwej praktyki rynkowej polegającej na wprowadzającym w błąd konsumentów działaniu Pekao Leasing Sp. z o.o. dotyczącym sprzedaży na aukcjach internetowych przedmiotów poleasingowych odnośnie praw konsumenta, w szczególności prawa do naprawy lub wymiany produktu na nowy albo prawa do obniżenia ceny lub do odstąpienia od umowy, które to działanie może powodować podjęcie przez konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął- art. 5 ust. 1 i ust. 3 pkt 4 w związku z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. Nr 171 poz. 1206) w związku z art. 10 i art. 11 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego (Dz.U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.), co mogło stanowić praktykę z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, zwanej dalej ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów lub ustawą o okik.

Zakwestionowano, jako bezprawne poniższe zapisy Regulaminu Serwisu Aukcyjnego stosowane wobec konsumentów w 2011i 2012r.

1. *„Uczestnik przyjmuje do wiadomości, że Przedmioty sprzedaży sprzedawane poprzez Serwis aukcyjny w zdecydowanej większości są rzeczami używanymi, wobec czego Sprzedawca wyłącza rękojmię z tytułu wad przedmiotu sprzedaży dlatego też w celu zapobieżenia ewentualnym przyszłym zastrzeżeniom dotyczącym stanu technicznego Przedmiotów sprzedaży, Uczestnik zobowiązany jest do dokładnej weryfikacji stanu technicznego, stopnia zużycia oraz stopnia kompletności wyposażenia Przedmiotu sprzedaży przed złożeniem oferty nabycia. Uczestnik poprzez złożenie oferty nabycia Przedmiotu sprzedaży oświadcza Sprzedawcy, że zapoznał się ze stanem technicznym Przedmiotu sprzedaży oraz stopniem jego zużycia i kompletności wyposażenia oraz, że akceptuje bezwarunkowo stwierdzony stan Przedmiotu sprzedaży”,*

i

2. *„Sprzedawca nie udziela gwarancji na jakiegokolwiek sprzedawane Przedmioty sprzedaży. Sprzedawca wyłącza rękojmię za wady fizyczne Przedmiotów sprzedaży”.*

W odpowiedzi na Zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego Przedsiębiorca wyjaśnił, że Regulamin Serwisu Aukcyjnego, którego zapisy zostały zakwestionowane przez Prezesa UOKiK obowiązywał w okresie od 01.01.do 31.12.2011r., w kolejnych pismach pojawia się data 01.01.2012r., jako data zaprzestania stosowania tego Regulaminu.

Spółka wskazała, że żadne z zakwestionowanych postanowień Regulaminu licytacji nie jest

wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, tym samym nie ma podstaw do stawiania przedsiębiorcy zarzutu stosowania nieuczciwej praktyki rynkowej.

Spółka nie zgodziła się ze stawianymi zarzutami argumentując, że sprzedaje używane przedmioty poleasingowe głównie przedsiębiorcom, a sprzedaż na rzecz konsumentów jest niewielka. Przedsiębiorca opisał model konsumenta, który w jego ocenie nie może być wprowadzany w błąd odnośnie treści zakwestionowanych zapisów.

Spółka wskazała ponadto, że z dniem 02.01.2012r. wszedł w życie nowy Regulamin Serwisu Aukcyjnego, który ograniczył możliwość korzystania z oferty nabycia sprzętu poleasingowego tylko do osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą i do osób prawnych, zatem zawarte w nim zapisy o treści zakwestionowanej w postępowaniu administracyjnym nie mają zastosowania w stosunku do osób fizycznych-konsumentów.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny w tej sprawie:

Przedsiębiorca Pekao Leasing Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie jest spółką prawa handlowego wpisaną do KRS pod numerem 0000000867. Spółka prowadzi między innymi działalność polegającą na sprzedaży na aukcjach internetowych sprzętu poleasingowego.

Działalność prowadzona jest w internecie na rynku krajowym.

Spółka nie prowadzi sklepu internetowego, lecz za pomocą własnej strony internetowej www.leasing.pekaoleasing.com.pl sprzedaje używane środki trwałe (samochody osobowe, dostawcze, ciężarowe, terenowe, naczepy, ciągniki, maszyny budowlane, maszyny do gastronomii, kontenery), które poprzednio były przedmiotami umów leasingowych, a które po wygaśnięciu umowy leasingu zostały zwrócone przez korzystających lub też wcześniej im odebrane z powodu niepłacenia rat leasingowych. Sprzedaż prowadzona jest na zasadzie aukcji, czyli licytowania zakupu tych przedmiotów przez zainteresowane podmioty.

Zasady sprzedaży sprzętu poleasingowego na aukcjach internetowych Przedsiębiorca zawarł w Regulaminie Serwisu Aukcyjnego zamieszczonym na stronie www.leasing.pekaoleasing.com.pl

Przedmiotem analizy w niniejszym postępowaniu administracyjnym były dwa Regulaminy Serwisu Aukcyjnego stosowane przez Spółkę w 2011 i w 2012 roku.

W Regulaminie Serwisu Aukcyjnego stosowanym od 01.01.2011r. do 01.01.2012r., w postanowieniach ogólnych pod pojęciem **uczestnika**, którzy uczestniczą w aukcjach organizowanych przez Pekao Leasing Sp. z o.o., jako kupujący przedmioty poleasingowe rozumie się – osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej.

W Regulaminie tym zawarto poniższe zapisy:

1. Pkt 2.1.4. - „*Uczestnik przyjmuje do wiadomości, że Przedmioty sprzedaży sprzedawane poprzez Serwis aukcyjny w zdecydowanej większości są rzeczami użytkowymi, wobec czego Sprzedawca wyłącza rękojmię z tytułu wad przedmiotu sprzedaży dlatego też w celu zapobieżenia ewentualnym przyszłym zastrzeżeniom dotyczącym stanu technicznego Przedmiotów sprzedaży, Uczestnik zobowiązany jest do dokładnej weryfikacji stanu technicznego, stopnia zużycia oraz stopnia kompletności wyposażenia Przedmiotu sprzedaży*

przed złożeniem oferty nabycia. Uczestnik poprzez złożenie oferty nabycia Przedmiotu sprzedaży oświadcza Sprzedawcy, że zapoznał się ze stanem technicznym Przedmiotu sprzedaży oraz stopniem jego zużycia i kompletności wyposażenia oraz, że akceptuje bezwarunkowo stwierdzony stan Przedmiotu sprzedaży”,

i

2. pkt 3.1.1. - „*Sprzedawca nie udziela gwarancji na jakiekolwiek sprzedawane Przedmioty sprzedaży. Sprzedawca wyłącza rękojmię za wady fizyczne Przedmiotów sprzedaży”.*

W Regulaminie Serwisu Aukcyjnego obowiązującym od 02.01.2012r. zmianie ulega definicja **uczestnika**, gdzie pod pojęciem tym rozumie się – osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą oraz osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej, uczestniczącą w aukcjach organizowanych przez Pekao Leasing Sp. z o.o. w celu zawarcia w charakterze kupującego umowy sprzedaży rzeczy lub praw.

W Regulaminie tym zawarto zapisy o treści:

Pkt 2.1.4. o treści: „*Uczestnik przyjmuje do wiadomości, że Przedmioty sprzedaży sprzedawane poprzez Serwis aukcyjny w zdecydowanej większości są rzeczami używanymi, wobec czego Sprzedawca wyłącza rękojmię z tytułu wad przedmiotu sprzedaży dlatego też w celu zapobieżenia ewentualnym przyszłym zastrzeżeniom dotyczącym stanu technicznego Przedmiotów sprzedaży, Uczestnik zobowiązany jest do dokładnej weryfikacji stanu technicznego, stopnia zużycia oraz stopnia kompletności wyposażenia Przedmiotu sprzedaży przed złożeniem oferty nabycia. Uczestnik poprzez złożenie oferty nabycia Przedmiotu sprzedaży oświadcza Sprzedawcy, że akceptuje bez zastrzeżeń stan techniczny Przedmiotu sprzedaży oraz jego wyposażenia”*

i

2. Pkt 3.1.1. o treści: „*..... Sprzedawca wyłącza rękojmię za wady fizyczne Przedmiotów sprzedaży nie uzupełnia ewentualnych braków wyposażenia nabytych na aukcji Przedmiotów”.*

W trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego Spółka złożyła oświadczenie, że nie ma możliwości, aby na aukcjach organizowanych po 02.01.2012r. w roli **uczestnika** wystąpiła osoba fizyczna- konsument, gdyż już na etapie rejestracji uczestnik aukcji będący osobą fizyczną musi wykazać, że prowadzi działalność gospodarczą (obowiązkowe podanie danych firmy i numeru Regon). Bez tych danych proces rejestracji jest bezskuteczny (załączono wydruki ze strony internetowej dotyczące rejestracji).

Następnie kolejnym pismem Przedsiębiorca poinformował o zmianie treści Regulaminu Serwisu Aukcyjnego stosowanego od 02.01.2012r. tj. treści pkt 2.4.1. na: „*Rejestracja Uczestnika będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą dokonywana jest po podaniu imienia i nazwiska, pełnego adresu zamieszkania (stałego lub tymczasowego) wraz z nazwa kraju i regionu (województwa), danych dotyczących prowadzonej działalności gospodarczej (nazwa, adres, NIP, REGON), adresu e-mail, numeru telefonu kontaktowego, nazwy, pod która Uczestnik występuje w Serwisie aukcyjnym, hasła i opcjonalnie innych danych zawartych w formularzu rejestracyjnym (np. PESEL i NIP, Nr dowodu osobistego celem rejestracji transakcji sprzedaży do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej).”*

Postanowieniem Nr 114/2012 z dnia 28.06.2012r. włączono w poczet prowadzonego postępowania administracyjnego materiał dowodowy zebrany w postępowaniu wyjaśniającym RLU—403-19/11/EW.

Prezes Urzędu zakończył zbieranie materiału dowodowego, o czym poinformował przedsiębiorcę. Przedsiębiorca skorzystał z prawa wglądu do zgromadzonego materiału dowodowego.

Przedsiębiorca osiągnął za 2012r. przychód w wysokości: 1 703 822 345,07zł (CIT-8).

Z działalności z tytułu sprzedaży przedmiotów polisingowych na aukcjach internetowych

przychód za 2012r. wyniósł (*tajemnica przedsiębiorcy*).

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Treść art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie (...) ogranicza zastosowanie jej przepisów wyłącznie do ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów, podejmowanej w interesie publicznym. Oznacza to, że warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur i zastosowania instrumentów określonych w tej ustawie jest zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorców - naruszając jej przepisy - stanowią potencjalne zagrożenie interesu publicznego.

Niniejsze postępowanie dotyczy zarzutu stosowania przez Przedsiębiorcę nieuczciwych praktyk rynkowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 3 pkt 4 w związku z art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. z 2007r. Nr 171, poz. 1206), zwana dalej ustawą opnpr, polegających na wprowadzającym konsumentów w błąd działaniu dotyczącym ich praw, w szczególności prawa do naprawy albo prawa do obniżenia ceny lub do odstąpienia od umowy przy dokonywaniu sprzedaży na aukcjach internetowych przedmiotów poleasingowych, które to działanie może powodować podjęcie przez konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął, poprzez stosowanie w Regulaminie Serwisu Aukcyjnego obowiązującego od dnia 01.01.2011r. do dnia 01.01.2012r. postanowień o treści:

1. Pkt 2.1.4. - „*Uczestnik przyjmuje do wiadomości, że Przedmioty sprzedaży sprzedawane poprzez Serwis aukcyjny w zdecydowanej większości są rzeczami używanymi, wobec czego Sprzedawca wyłącza rękojmię z tytułu wad przedmiotu sprzedaży dlatego też w celu zapobieżenia ewentualnym przyszłym zastrzeżeniom dotyczącym stanu technicznego Przedmiotów sprzedaży, Uczestnik zobowiązany jest do dokładnej weryfikacji stanu technicznego, stopnia zużycia oraz stopnia kompletności wyposażenia Przedmiotu sprzedaży przed złożeniem oferty nabycia. Uczestnik poprzez złożenie oferty nabycia Przedmiotu sprzedaży oświadcza Sprzedawcy, że zapoznał się ze stanem technicznym Przedmiotu sprzedaży oraz stopniem jego zużycia i kompletności wyposażenia oraz, że akceptuje bezwarunkowo stwierdzony stan Przedmiotu sprzedaży*”,

i

2. pkt 3.1.1. - „*Sprzedawca nie udziela gwarancji na jakiegokolwiek sprzedawane Przedmioty sprzedaży. Sprzedawca wyłącza rękojmię za wady fizyczne Przedmiotów sprzedaży*”.

Osobami korzystającymi z możliwości zakupu przedmiotów poleasingowych na aukcjach internetowych organizowanych przez Spółkę były osoby fizyczne - konsumenci, którym na gruncie art. 4 pkt 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów — przysługuje status konsumenta. Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej Prezes Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy są lub mogli być klientami Przedsiębiorcy. Interes publicznoprawny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów, co oznacza, że naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest jednocześnie naruszeniem interesu publicznoprawnego. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa Urzędu, działań przewidzianych w ustawie o okik. W tym stanie rzeczy przyjąć należy, iż do oceny stanu faktycznego niniejszej sprawy zastosowanie mają przepisy w/w ustawy, a dotyczące jej postępowanie prowadzone było w interesie publicznym.

Wszczynając postępowanie administracyjne wobec Przedsiębiorcy, Prezes Urzędu postawił

mu zarzuty naruszenia art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy o okik. Zgodnie z treścią art. 24 ust. 1 ustawy „Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.” Art. 24 ust. 2 ustawy stanowi, iż „Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego; 2) naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji; 3) **nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji.**”

Aby w niniejszej sprawie działania Spółki mogły być skutecznie ocenione w ramach art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy o okik, muszą spełniać poniższe przesłanki:

1. być działaniem przedsiębiorcy;
2. być działaniem bezprawnym, polegającym na stosowaniu nieuczciwych praktyk rynkowych, o których mowa w ustawie opnpr;
3. godzić w zbiorowe interesy konsumentów.

Status przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o okik pod pojęciem przedsiębiorcy rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a także: (a) osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, (b) osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu, (c) osobę fizyczną, która posiada kontrolę, w rozumieniu pkt 4, nad co najmniej jednym przedsiębiorcą, choćby nie prowadziła działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, jeżeli podejmuje dalsze działania podlegające kontroli koncentracji, o której mowa w art. 13, (d) związek przedsiębiorców w rozumieniu pkt 2 - na potrzeby przepisów dotyczących praktyk ograniczających konkurencję oraz praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W oparciu o wskazane wyżej kryteria Spółka spełnia przesłanki uznania jej za przedsiębiorcę, gdyż działa na zasadzie wpisu do KRS, jako podmiot prawa handlowego, prowadzi działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży na aukcjach internetowych sprzętu poleasingowego, wydaje dowody potwierdzające dokonanie zakupu przedmiotów wystawianych na aukcjach.

W związku z powyższym Przedsiębiorca ten spełnia przesłanki z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Drugą przesłanką jest bezprawność, tradycyjnie ujmowana jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Jako działanie „bezprawne” należy kwalifikować zachowania sprzeczne z nakazem zawartym w ustawie, rozporządzeniu wydanym na podstawie i dla wykonania ustawy, umową międzynarodową mającą bezpośrednie zastosowanie w stosunkach wewnętrznych. Sprzeczne z prawem są czyny: zabronione i

zagrożone sankcją karną, czyny zabronione pod sankcjami dyscyplinarnymi, czyny zakazane przepisami administracyjnymi lub przepisami prawa gospodarczego publicznego, czyny zabronione przepisami o charakterze cywilnym, sprzeczne z nakazami zawartymi w prawie cywilnym lub prawie administracyjnym.

„Bezprawność jest taką cechą działania, która polega na jego sprzeczności z normami prawa lub zasadami współżycia społecznego, bez względu na winę, a nawet świadomość sprawcy. Dla ustalenia przeto bezprawności działania wystarczy ustalenie, że określone zachowanie koliduje z przepisami prawa.” (tak: Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji Komentarz, pod redakcją prof. dr hab. Janusza Szwaji, Wydawnictwo CH BECK, Warszawa 2000, s.117 – 118).

Przy ocenie bezprawności rozważenia wymaga kwestia, czy czyn był zgodny, czy też niezgodny z obowiązującymi zasadami porządku prawnego, czyli normami prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazami i zakazami wynikającymi z zasad współżycia społecznego. Na kwestię tę zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 czerwca 2006r. (sygn. akt XVIII Ama 32/05) argumentując, iż art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (art. 24 ust. 2 obecnie obowiązującej ustawy o okik), nie ma samodzielnego znaczenia prawnego, lecz powinien być interpretowany oraz stosowany w określonym kontekście normatywnym. W związku z tym w celu konkretyzacji przesłanki bezprawności należy sięgnąć do przepisów innych ustaw, gdyż dopiero na ich podstawie możliwe jest dokonanie oceny działań przedsiębiorcy w aspekcie ich zgodności z prawem.

Ponadto Sąd Najwyższy wskazał, że o bezprawności działania można mówić wówczas, gdy nie zachodzi żadna ze szczególnych okoliczności usprawiedliwiających określone działanie, tj. działanie dozwolone przez obowiązujące przepisy, wykonywanie prawa podmiotowego, zgoda pokrzywdzonego oraz działanie w obronie uzasadnionego interesu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.10.1989 r. II CR 419/89 OSP 1990/11-12 poz. 377).

Ad. I.

Analizując **przesłankę bezprawności działań** Przedsiębiorcy należy wskazać, iż bezprawność tych działań Prezes Urzędu wywodzi z przepisów powołanej wyżej ustawy opnpr.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ww. ustawy praktyka rynkowa stosowana przez przedsiębiorców wobec konsumentów jest nieuczciwa, jeżeli jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i w istotny sposób może zniekształcić zachowanie rynkowe przeciętnego konsumenta przed zawarciem umowy dotyczącej produktu, w trakcie jej zawierania lub po jej zawarciu.

Art. 4 ust. 2 ustawy opnpr stanowi, że za nieuczciwą praktykę rynkową uznaje się w szczególności praktykę rynkową wprowadzającą w błąd (...).

Szczegółowe regulacje odnośnie tego typu praktyki rynkowej (wprowadzenia w błąd) zawarte są w art. 5 ust. 1 ustawy opnpr, który praktykę rynkową uznaje za działanie wprowadzające w błąd, jeżeli działanie to w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął.

Wprowadzające w błąd działanie przedsiębiorcy może w szczególności dotyczyć praw konsumenta, w szczególności prawa do naprawy albo prawa do odstąpienia od umowy (art. 5 ust. 3 pkt 4 ustawy opnpr).

Produkt to stosownie do zapisu art. 2 pkt 3 ustawy opnpr każdy towar lub usługa wynikająca

ze stosunków cywilnoprawnych.

Zamieszczanie przez Spółkę w Regulaminie Serwisu Aukcyjnego obowiązującego od 01.01.2011r. do 02.01.2012r. informacji dotyczących zasad nabycia przez konsumentów-osoby fizyczne, sprzętu poleasingowego związane jest z wprowadzeniem produktu do obrotu konsumenckiego. Wobec powyższego działanie to w ocenie Prezesa Urzędu mieści się w przedstawionym wyżej pojęciu praktyki rynkowej.

Na podstawie art. 3 ustawy opnpr stosowanie nieuczciwych praktyk rynkowych jest zakazane. Stosownie do zapisu art. 5 ust. 1 ustawy opnpr praktykę rynkową uznaje się za działanie wprowadzające w błąd, jeżeli działanie to w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął.

W tym przypadku chodzi o każdą podejmowaną przez konsumenta decyzję, nie tylko decyzję o zakupie produktu, lecz także decyzję związaną z możliwością reklamowania wadliwego towaru zakupionego od Przedsiębiorcy, na którą ma wpływ lub może potencjalnie mieć wpływ praktyka rynkowa tego Przedsiębiorcy. Nie jest przy tym konieczne, aby zachowanie przedsiębiorcy wywołało skutek, wystarczy sama hipotetyczna możliwość wprowadzenia w błąd.

Praktyki rynkowe wprowadzające w błąd, a o takich możemy mówić w niniejszej sprawie, uznaje się za szczególnie nieuczciwe, gdyż wpływają one na sferę decyzyjną konsumenta, prowadząc do zniekształcenia jego decyzji rynkowych i wykluczają tym samym podjęcie świadomej, zgodnej z oczekiwaniami i preferencjami konsumenta decyzji o zawarciu i wykonywaniu umowy z przedsiębiorcą.

Na podstawie art. 2 ust. 8 ustawy opnpr za przeciętnego konsumenta uznaje się konsumenta, który jest dostatecznie dobrze poinformowany, uważny i ostrożny. Wymaga się oceny tych cech z uwzględnieniem czynników społecznych, kulturowych, językowych i przynależności danego konsumenta do szczególnej grupy konsumentów, przez którą rozumie się dającą się jednoznacznie zidentyfikować grupę konsumentów, szczególnie podatną na oddziaływanie praktyki rynkowej lub na produkt, którego praktyka rynkowa dotyczy, ze względu na szczególne cechy, takie jak wiek, niepełnosprawność fizyczna i umysłowa.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20.06.2006r. (sygn. akt III SK 7/06) stwierdził, że *konsumant ma prawo do kompletnej i jednoznacznej informacji w sprawach mających istotne znaczenie dla zabezpieczenia jego interesu prawnego w warunkach globalizacji (masowości) obrotu prawnego i wielości ofert na rynku, które nie zawsze posługują się prawdziwymi i pełnymi informacjami, a niekiedy wprowadzają w błąd lub w sposób ukryty godzą w indywidualny i zbiorowy interes konsumentów.*

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy wskazać należy, że działania Spółki zakwestionowane w niniejszym postępowaniu administracyjnym skierowane były do szerokiego kręgu odbiorców, między innymi do osób fizycznych- konsumentów. Oferowane na aukcjach internetowych sprzęty poleasingowe to przedmioty używane zarówno przez przedsiębiorców, jak i osoby fizyczne (samochody osobowe, terenowe i ciężarowe, ciągniki, kontenery). Przedsiębiorca stosował jeden Regulamin Serwisu Aukcyjnego, który ustalał zasady nabycia licytowanych sprzętów poleasingowych przez podmioty określone, jako **uczestnicy**, pod pojęciem których rozumiano: osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki nie posiadające osobowości prawnej uczestniczące w aukcjach organizowanych przez Spółkę. Zapisy tego Regulaminu dotyczyły zatem także osób fizycznych- konsumentów korzystających z oferty Przedsiębiorcy. Informacje zamieszczone w tym Regulaminie nie

wskazują, aby Przedsiębiorca chciał dotrzeć do szczególnej grupy konsumentów- nabywców oferowanych przez niego na aukcjach internetowych przedmiotów poleasingowych, którą można by wyodrębnić na podstawie wspólnych im cech. Oferta skierowana była do osób dorosłych zainteresowanych nabyciem konkretnego towaru np. samochodu osobowego, terenowego, ciężarowego, ciągnika, kontenera. Zasady nabycia i użytkowania tych przedmiotów nie wymagają od ich nabywców specjalnych predyspozycji czy cech, tego typu przedmioty użytkuje się zarówno w działalności gospodarczej jak i w zwykłym życiu powszechnym w celu realizacji podstawowych potrzeb transportowych czy bytowych osoby fizycznej. Zatem, przyjmując model przeciętnego konsumenta na potrzeby niniejszej decyzji zasadnym jest nieuwzględnienie ostatniej przesłanki z definicji przytoczonej wyżej odnośnie modelu przeciętnego konsumenta tj. przynależności danego konsumenta do szczególnej grupy konsumentów, przez którą rozumie się dającą się jednoznacznie zidentyfikować grupę konsumentów, szczególnie podatną na oddziaływanie praktyki rynkowej lub na produkt, którego praktyka rynkowa dotyczy, ze względu na szczególne cechy, takie jak wiek, niepełnosprawność fizyczna i umysłowa. .

Przeciętnego konsumenta w niniejszym postępowaniu administracyjnym należy rozumieć jako dostatecznie dobrze poinformowanego, uważnego, ostrożnego przy uwzględnieniu czynników społecznych, kulturowych i językowych- charakterystycznych dla polskiego konsumenta.

W praktyce oznacza to, że należy wymagać od konsumenta pewnego stopnia wiedzy i orientacji w rzeczywistości, w tym odnośnie praw i obowiązków jakie ciąży na nim jako kupującym i przedsiębiorcy, jako sprzedawcy towaru, ale nie można uznać, że jego wiedza jest kompletna i profesjonalna.

Spółce postawiono zarzut naruszenia art. 5 ust. 1 i ust. 3 pkt 4 w związku z art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy opnpr. Przepis art. 5 ust. 3 pkt 4 wskazuje, że wprowadzające w błąd działanie przedsiębiorcy może dotyczyć praw konsumenta, w szczególności prawa do naprawy lub wymiany produktu na nowy albo prawa do obniżenia ceny lub do odstąpienia od umowy. Są to prawa, które dotyczą etapu wykonywania przez konsumenta kontraktu zawartego z przedsiębiorcą.

W literaturze przyjmuje się, że wprowadzenie w błąd ma charakter abstrakcyjny, jego stwierdzenie nie wymaga zaistnienia jednostkowej dezinformacji. Dokonanie oceny wprowadzenia w błąd zawsze wymaga odniesienia do adresata, którym jest przeciętny konsument. Jeśli zatem w przeświadczeniu przeciętnego konsumenta powstaną wyobrażenia (obiektywnie sprawdzalne, a nie wyłącznie subiektywnie odczuwalne) dotyczące praktyki stosowanej przez przedsiębiorcę, które nie odpowiadają rzeczywistości, mamy do czynienia z wprowadzeniem w błąd. Wprowadzenie w błąd przez praktykę rynkową zawsze zmierza do wytworzenia w świadomości konsumenta mylnego obrazu rzeczywistości (*Komentarz do art. 5 ustawy opnpr Małgorzata Sieradzka LEX*).

W toku prowadzonego w tej sprawie postępowania administracyjnego Prezes Urzędu ustalił, że w Regulaminie Serwisu Aukcyjnego obowiązującego od dnia 01.01.2011r. do dnia 02.01.2012r. Przedsiębiorca zawarł postanowienia o treści:

1. Pkt 2.1.4. - „*Uczestnik przyjmuje do wiadomości, że Przedmioty sprzedaży sprzedawane poprzez Serwis aukcyjny w zdecydowanej większości są rzeczami używanymi, wobec czego Sprzedawca wyłącza rękojmię z tytułu wad przedmiotu sprzedaży dlatego też w celu zapobieżenia ewentualnym przyszłym zastrzeżeniom dotyczącym stanu technicznego Przedmiotów sprzedaży, Uczestnik zobowiązany jest do dokładnej weryfikacji stanu*

technicznego, stopnia zużycia oraz stopnia kompletności wyposażenia Przedmiotu sprzedaży przed złożeniem oferty nabycia. Uczestnik poprzez złożenie oferty nabycia Przedmiotu sprzedaży oświadcza Sprzedawcy, że zapoznał się ze stanem technicznym Przedmiotu sprzedaży oraz stopniem jego zużycia i kompletności wyposażenia oraz, że akceptuje bezwarunkowo stwierdzony stan Przedmiotu sprzedaży”,

i

2. pkt 3.1.1. - „*Sprzedawca nie udziela gwarancji na jakiekolwiek sprzedawane Przedmioty sprzedaży. Sprzedawca wyłącza rękojmię za wady fizyczne Przedmiotów sprzedaży”.*

Stosowana przez Spółkę praktyka polegająca na wyłączeniu odpowiedzialności z tytułu mogących się ujawnić wad w sprzedawanych na aukcjach internetowych towarów poprzez wyłączenie możliwości reklamowania tych towarów przez konsumentów stanowi bezprawne działanie.

Zasady odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu zawartej z konsumentem umowy kupna-sprzedaży w przypadku nabycia przez konsumenta towaru, w którym ujawnia się wady i procedura reklamowania przez konsumenta wadliwych towarów uregulowana została w ustawie z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2002 r. Nr 141, poz. 1176 ze zm.), zwana dalej ustawą o sprzedaży konsumenckiej.

Z treści art. 10 ustawy o sprzedaży konsumenckiej wynika, że sprzedawca odpowiada za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jedynie w przypadku jej stwierdzenia przed upływem dwóch lat od wydania tego towaru kupującemu (...), **jeżeli przedmiotem sprzedaży jest rzecz używana, strony mogą ten termin skrócić, jednakże nie poniżej jednego roku.**

Roszczenia kupującego związane z reklamowaniem zakupionego u przedsiębiorcy towaru określa z kolei art. 8 ustawy o sprzedaży konsumenckiej, zgodnie z którym jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową poprzez nieodpłatną naprawę lub wymianę na nowy, chyba, że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów (tak jak to może mieć miejsce w przypadku towarów używanych).

Jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w art. 8 ust. 1 ustawy o sprzedaży konsumenckiej, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, kupujący ma prawo domagać się stosownego obniżenia ceny lub odstąpić od umowy. Od umowy nie można odstąpić, gdy niezgodność towaru z umową jest nieistotna.

Roszczenia kupującego określone w art. 8 wskazanej wyżej ustawy przedawniają się z upływem roku od stwierdzenia przez kupującego niezgodności towaru z umową; a przedawnienie nie może się skończyć przed upływem terminu określonego w art. 10 ust. 1 tej ustawy (sprzedawca odpowiada za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jedynie w przypadku jej stwierdzenia przed upływem dwóch lat od wydania tego towaru kupującemu bądź roku, jeśli strony postanowią o skróceniu tego terminu, w przypadku towarów używanych).

Natomiast art. 11 wskazanej wyżej ustawy stwierdza, że uprawnień unormowanych w tej ustawie nie można wyłączyć ani ograniczyć w drodze umowy zawartej przed zawiadomieniem sprzedawcy o niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową. **W szczególności nie można tego dokonać przez oświadczenie kupującego, że wie o wszelkich niezgodnościach towaru z umową.**

Tym samym zawarcie przez Spółkę w Regulaminie Serwisu Aukcyjnego i stosowanie zapisów wyłączających możliwość reklamowania przez konsumentów towarów nabytych na aukcjach internetowych, gdy obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa wskazane wyżej

przewidują taką możliwość, jest informacją wprowadzającą konsumenta w błąd odnośnie jego praw, w szczególności prawa do naprawy albo prawa do obniżenia ceny lub do odstąpienia od umowy.

Wprowadzające w błąd są także używane przez Przedsiębiorcę pojęcia takie jak: „*rękojmia z tytułu wad przedmiotu*”, „*rękojmia za wady fizyczne*”, gdyż instytucje te uregulowane w kodeksie cywilnym są wyłączone do stosowania w przypadku umów kupna-sprzedaży zawieranych z konsumentami.

W ocenie Prezesa Urzędu przeciętny konsument jest przeświadczony o tym, że w przypadku nabycia na aukcji internetowej przedmiotu poleasingowego nie będzie miał żadnej możliwości skutecznego złożenia reklamacji do Spółki i dochodzenia należnych mu praw do naprawy, obniżenia ceny lub odstąpienia od umowy, gdy okaże się, że nabyte przedmioty dotknięte są niezgodnością z ofertą Spółki.

Należy zatem uznać, że przedmiotowa praktyka mogła dezinformować konsumentów- sugerowała bowiem im poprzez wyłączenie odpowiedzialności Przedsiębiorcy z tytułu niezgodności towaru z umową, że nabyte na aukcjach internetowych przedmioty poleasingowe nie podlegają reklamacji, jako niezgodne z umową.

Bezprawne, sprzeczne z art. 11 ustawy o sprzedaży konsumenckiej jest zawarcie w Regulaminie Serwisu Aukcyjnego **postanowienia pkt 2.1.4 poprzez oświadczenie kupującego, że wie o wszelkich niezgodnościach towaru z umową i nie ma prawa do reklamowanie go jako niezgodnego z umową po jego zakupie.**

Przeciętny konsument podejmując decyzję o wyborze oferty Spółki, a w następstwie tego o zawarciu umowy, ma obowiązek zapoznać się z regulacjami Regulaminu Serwisu Aukcyjnego, którego autorem jest Spółka. Tym samym poddaje ocenie wszystkie elementy składające się na zawarcie transakcji dotyczącej nabycia wybranego sprzętu poleasingowego, w tym zasady odpowiedzialności sprzedawcy za ewentualne wady towaru, które mogą ujawnić się po jego otrzymaniu lub w trakcie użytkowania przez konsumenta. Efektem takiej oceny jest przeświadczenie konsumenta wysnute w oparciu o treść zakwestionowanych zapisów Regulaminu Serwisu Aukcyjnego- **pkt 2.1.4. i pkt 3.1.1.** o wyłączeniu odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu wad towaru, w praktyce z tytułu niezgodności towaru z umową. Tym samym w niniejszej sprawie wprowadzenie w błąd konsumentów dotyczące etapu wykonywania umowy jest na tyle doniosłe, że może wpłynąć na zniekształcenie decyzji konsumentów odnośnie możliwości zgłoszenia Spółce niezgodności z zawartą umową nabytych od niej sprzętów polesingowych, tym samym działanie to wpływa wymiennie na interesy ekonomiczne konsumentów.

W niniejszej sprawie, jak wykazano wyżej praktyka rynkowa stosowana przez Spółkę dotyczyła istotnych warunków związanych z nabyciem przedmiotów poleasingowych przez konsumentów, miała zatem istotny wpływ na podjęcie właściwej decyzji przez konsumentów na etapie wykonywania tego kontraktu. Pomiedzy wprowadzeniem w błąd przez stosowaną praktykę rynkową, a podjęciem przez konsumenta decyzji na etapie wykonywania umowy, co do jego praw odnośnie reklamowania wadliwego przedmiotu nabytego od Przedsiębiorcy istnieje związek przyczynowy.

Reasumując, w ocenie Prezesa Urzędu skutkiem wprowadzenia w błąd konsumentów w niniejszej sprawie jest naruszenie prawa konsumenta do podjęcia świadomej decyzji dotyczącej możliwości reklamowania wadliwego towaru nabytego od Spółki, czyli uniemożliwienie przeciętnemu konsumentowi dokonania świadomego i efektywnego wyboru przysługujących mu praw do naprawy albo prawa do obniżenia ceny lub do odstąpienia od umowy, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową, o której mowa w art. - art. 5 ust. 1 i ust. 3 pkt 4 w związku z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym.

Opisana wyżej praktyka Spółki stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy o okik.

W tym miejscu Prezes UOKiK pragnie odnieść się do stanowiska Przedsiębiorcy zajmowanego w toku prowadzonego postępowania w tej sprawie.

Nie można się zgodzić z twierdzeniem Pekao Leasing Sp. z o.o., że stawiane w niniejszym postępowaniu administracyjnym zarzuty są nieuzasadnione ze względu na to, „że żadne z zakwestionowanych przez Urząd postanowień Regulaminu licytacji stosowanego przez Spółkę nie jest wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone”. Prezes Urzędu wskazuje, że zarzuty postawione Przedsiębiorcy dotyczą stosowania nieuczciwych praktyk rynkowych, a nie tożsamości stosowanych w Regulaminie Serwisu Aukcyjnego postanowień z wpisanymi do rejestru klauzul niedozwolonych. Tym samym podstawa zarzutu jest zupełnie inna. Należy wskazać, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1-3 rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności:

- stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone,
- naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji,
- nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji.

Postawiony Spółce zarzut naruszenia art. 24 ust. 2 pkt 3 – stosowanie nieuczciwych praktyk rynkowych, mieści się w dyspozycji art. 24 ustawy o okik i nie wymaga dla jego udowodnienia spełnienia przesłanki wpisania do rejestru klauzul niedozwolonych.

Niezasadne są także twierdzenia Przedsiębiorcy dotyczące modelu przeciętnego konsumenta, który korzystał z jej ofert. Spółka wskazuje, że nabywcami przedmiotów poleasingowych była szczególna grupa konsumentów, gdyż były to środki trwałe, a osoby nabywające je miały sprecyzowane potrzeby i dysponowały specjalistyczną wiedzą w zakresie tych przedmiotów. Spółka wyjaśniła również, że większość sprzedanych na aukcjach przedmiotów to były specjalistyczne maszyny, a tylko (*tajemnica przedsiębiorcy*) aukcje na (*tajemnica przedsiębiorcy*) przeprowadzonych w 2011r. dotyczyło samochodów i motocykli.

Prezes Urzędu nie zgadza się z tak opisanym przez Przedsiębiorcę modelem przeciętnego konsumenta. Warto w tym miejscu wskazać, że w przypadku np. samochodów osobowych Spółka dołączała do ich oferty dane zawierające szczegółowy opis techniczny i wizualny (dokumentacja fotograficzna) stanu przedmiotu aukcji dokonany przez firmę zewnętrzną DEKRA. Z wydruków ze strony internetowej Spółki odnośnie tych opisów nie sposób przyjąć, że ich zrozumienie wymaga specjalistycznej wiedzy technicznej (K-29-38). Opis wraz ze zdjęciami jest sformułowany prostym, czytelnym językiem.

Nawet gdyby bowiem założyć, że odbiorców towarów sprzedawanych przez Spółkę cechuje wiedza specjalistyczna, to byłaby to wiedza w zakresie oferowanych towarów, a nie ponadprzeciętna wiedza prawnicza co do przysługujących praw w zakresie sprzedaży konsumenckiej.

Prezes Urzędu wskazuje także na fakt, że ocena działań Przedsiębiorcy tj. zarzut stosowania nieuczciwej praktyki rynkowej poprzez wprowadzające konsumentów w błąd działanie dotyczące ich praw dokonywana jest w oderwaniu od faktycznej ilości konsumentów, którzy skorzystali z tak skonstruowanej oferty Przedsiębiorcy i nie jest przy tym konieczne, aby zachowanie Przedsiębiorcy wywołało skutek, wystarczy sama hipotetyczna możliwość wprowadzenia w błąd. Wprowadzenie to ma charakter abstrakcyjny, jego stwierdzenie nie wymaga zaistnienia jednostkowej dezinformacji.

W związku z tym zachowanie Spółki oceniono biorąc pod uwagę powyższe elementy, które

odniesiono do adresata, jakim jest przeciętny konsument.

Tym samym wykazano, że stosowana przez Spółkę nieuczciwa praktyka rynkowa stanowi praktykę z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy okik.

Prezes Urzędu pomimo, że Przedsiębiorca nie zgodził się ze stawianymi zarzutami uznał, że praktyka opisana w pkt I sentencji niniejszej decyzji została zaniechana. Powyższe stwierdzenie dokonane zostało w oparciu o ustalenie, że od dnia 02.01.2012r. Spółka wprowadziła w życie nowy Regulamin Serwisu Aukcyjnego, w treści którego zmieniono definicję Uczestnika. Wykreślono z niej bowiem osoby fizyczne- konsumentów, jako podmioty mogące uczestniczyć w aukcjach internetowych Spółki.

Wobec oświadczenia Przedsiębiorcy, że w 2011r. obowiązywał Regulamin Serwisu Aukcyjnego wprowadzony w życie 01.01.2011r., a obowiązujący do 02.01.2012r., uznano za moment zaniechania zarzucanej Spółce praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów dzień 02.01.2012r.

W związku z powyższym uzasadnione stało się uznanie na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy o okik, praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzenie zaniechanie jej stosowania z dniem 02.01.2012r.

Trzecia przesłanka jest spełniona, gdy dane działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości, gdyż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni interesy nieograniczonej z góry liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować, jest to zjawisko o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 kwietnia 2008r., sygn. akt III SK 27/07, stwierdził co następuje: *„Zdaniem SN, sformułowanie z art. 23a ust. 1 ustawy o okik „nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów” należy rozumieć w ten sposób, że liczba indywidualnych interesów konsumentów, których interesy zostały naruszone, nie decyduje o tym, czy dana praktyka narusza zbiorowe interesy konsumentów. Praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest bowiem takie zachowanie przedsiębiorcy, które podejmowane jest w warunkach wskazujących na powtarzalne zachowania w stosunku do indywidualnych konsumentów wchodzących w skład grupy do której skierowane są zachowania przedsiębiorcy, w taki sposób, że potencjalnie ofiarą takiego zachowania może być każdy konsument będący klientem lub potencjalnym klientem przedsiębiorcy”.*

Zakwestionowane w niniejszym postępowaniu administracyjnym bezprawne działanie Spółki stanowiące stosowanie nieuczciwej praktyki rynkowej, dotyczyła osób fizycznych, które zostały klientami Przedsiębiorcy- nabywcami oferowanego przez niego sprzętu poleasingowego, jak i potencjalnych jego klientów zainteresowanych zakupem oferowanych przez niego towarów. Należy zatem uznać, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z naruszeniem zbiorowych interesów konsumentów. Spełniona została zatem trzecia przesłanka warunkująca ocenę tej sprawy pod kątem art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie (...).

W związku z tym orzeczono jak w **pkt I** sentencji niniejszej decyzji.

Ad. II.

W toku postępowania w niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał, że zachodzą przesłanki bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego w zakresie zarzutu stosowania przez Spółkę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na bezprawnym działaniu naruszającym art. 5 ust. 1 i ust. 3 pkt 4 w związku z art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. z 2007r. Nr 171, poz.1206) w związku z art. 10 i art. 11 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.) tj. wprowadzającym konsumentów w błąd działaniem dotyczącym ich praw, w szczególności prawa do naprawy lub wymiany produktu na nowy albo prawa do obniżenia ceny lub do odstąpienia od umowy przy dokonywaniu sprzedaży na aukcjach internetowych przedmiotów poleasingowych, które to działanie może powodować podjęcie przez konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął, poprzez stosowanie w Regulaminie Serwisu Aukcyjnego obowiązującego od dnia 02.01.2012r. postanowień o treści:

1. Pkt 2.1.4. o treści: „Uczestnik przyjmuje do wiadomości, że Przedmioty sprzedaży sprzedawane poprzez Serwis aukcyjny w zdecydowanej większości są rzeczami używanymi, wobec czego Sprzedawca wyłącza rękojmię z tytułu wad przedmiotu sprzedaży dlatego też w celu zapobieżenia ewentualnym przyszłym zastrzeżeniom dotyczącym stanu technicznego Przedmiotów sprzedaży, Uczestnik zobowiązany jest do dokładnej weryfikacji stanu technicznego, stopnia zużycia oraz stopnia kompletności wyposażenia Przedmiotu sprzedaży przed złożeniem oferty nabycia. Uczestnik poprzez złożenie oferty nabycia Przedmiotu sprzedaży oświadcza Sprzedawcy, że akceptuje bez zastrzeżeń stan techniczny Przedmiotu sprzedaży oraz jego wyposażenia”

i

2. Pkt 3.1.1. o treści: „..... Sprzedawca wyłącza rękojmię za wady fizyczne Przedmiotów sprzedaży nie uzupełnia ewentualnych braków wyposażenia nabytych na aukcji Przedmiotów”,

co mogło stanowić praktykę określoną w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o okik.

Okolicznością decydującą o bezprzedmiotowości postępowania w powyższym zakresie jest brak wystąpienia od 02.01.2012r. przesłanki stosowania zapisów Regulaminu Serwisu Aukcyjnego w stosunku do osób fizycznych-konsumentów, które mogły korzystać z oferty Spółki w latach poprzednich. Analiza przesłanego w postępowaniu nowego Regulaminu wskazuje, że Przedsiębiorca zmienił zakres pojęcia Uczestnika zdefiniowanego w tym Regulaminie, natomiast bez zmian pozostały zakwestionowane zapisy Regulaminu Serwisu Aukcyjnego. Od 02.01.2012r. Uczestnikiem aukcji internetowych organizowanych przez Przedsiębiorcę nie mogą być osoby fizyczne-konsumenci. Osoby takie wobec obowiązku wskazania w dacie rejestracji, jako uczestnik aukcji internetowej, danych dotyczących prowadzonej przez nich działalności gospodarczej nie mogą brać aktywnego udziału w dalszym procesie rejestracji. Brak wypełnienia tych obowiązkowych pól skutkuje niedopuszczeniem podmiotu do dalszych czynności rejestracyjnych i licytowania sprzętu oferowanego przez Spółkę.

Zgodnie z art. 105 § 1 k.p.a., gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Umorzenie postępowania na tej podstawie jest obligatoryjne, co oznacza, iż ustalenie

przesłanki bezprzedmiotowości postępowania stwarza obowiązek zakończenia postępowania w danej instancji przez jego umorzenie.

Wprawdzie w kodeksie postępowania administracyjnego ustawodawca nie sformułował wskazówek pozwalających na bliższe ustalenie zakresu pojęciowego przesłanki bezprzedmiotowości, niemniej charakter i treść przedmiotowej przesłanki zostały doprecyzowane w orzecznictwie sądowym oraz poglądach przedstawicieli doktryny prawa.

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że przesłanka bezprzedmiotowości występuje, gdy brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozstrzygnięcia danej sprawy w ogóle, bądź nie było podstaw do jej rozpoznania w drodze postępowania administracyjnego.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 24 kwietnia 2003 r. (sygn. akt III SA 2225/01) wskazał, że bezprzedmiotowość postępowania oznacza brak któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego skutkującego tym, iż nie można załatwić sprawy przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Bezprzedmiotowość wynika z przyczyn podmiotowych lub przedmiotowych. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego to brak przedmiotu postępowania. Tym przedmiotem jest zaś konkretna sprawa, w której organ administracji państwowej jest władny i jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu.

W niniejszej sprawie mamy do czynienia z taką właśnie sytuacją.

Prezes Urzędu postawił Pekao Leasing Sp. z o.o. zarzut stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów poprzez bezprawne działanie polegające na stosowaniu nieuczciwej praktyki rynkowej poprzez stosowanie w Regulaminie Serwisu Aukcyjnego obowiązującego od 02.01.2012r. zapisów wprowadzających konsumentów w błąd odnośnie ich praw związanych z nabyciem od tego Przedsiębiorcy towarów. W toku prowadzonego postępowania ustalono jednak, że od dnia 02.01.2012r. konsumenci nie mogą być odbiorcą ofert Spółki, bowiem te kierowane są tylko do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.

Tym samym ze względu na brak bezprawności działania Przedsiębiorcy nie są spełnione przesłanki warunkujące rozpoznanie sprawy w oparciu o ustawę o okik.

Ze względu na wskazaną wyżej argumentację zasadne jest umorzenie w tym zakresie niniejszego postępowania w trybie art. 105 § 1 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ad. III.

Zgodnie z treścią art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie (...), Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 tejże ustawy.

Ustawa o ochronie (...) nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniana jest wysokość nakładanych na przedsiębiorców kar. Norma prawna wynikająca z art. 111 ww. ustawy stanowi jedynie, iż przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa między innymi w art. 106 należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Wskazać również należy, że kara pieniężna może być nałożona na przedsiębiorcę niezależnie od tego, czy dopuścił się naruszenia przepisów ustawy umyślnie, czy też nieumyślnie. Z powyższego wynika, że kara może być nałożona bez względu na okoliczność występowania po stronie przedsiębiorcy winy rozumianej jako świadomość bezprawności zachowania.

Okoliczność ta jest jednak czynnikiem relewantnym przy miarkowaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej. Nałożona przez Prezesa Urzędu kara powinna ponadto pełnić funkcję represyjną (tj. stanowić dolegliwość za naruszenie przepisów ustawy o ochronie (...), a także prewencyjną, dyscyplinującą (tj. zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości). W zależności od stopnia naruszenia przepisów ustawy, ustala się funkcję prewencyjną lub represyjną za wiodącą.

W punkcie I sentencji niniejszej decyzji Prezes Urzędu stwierdził stosowanie przez Pekao Leasing Sp. z o.o. praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o jakich mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy o okik, co daje podstawy do nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej określonej w art. 106 ust. 1 pkt 4 tej ustawy.

Ustalając wymiar kary pieniężnej Prezes Urzędu w pierwszej kolejności dokonał oceny wagi stwierdzonych praktyk. W kontekście analizy wagi stwierdzonego naruszenia wzięto także pod uwagę okoliczność, iż naruszenia dopuścił się przedsiębiorca w stosunku do słabszego uczestnika rynku, jakim jest konsument. Stwierdzone naruszenie to wprowadzające konsumentów w błąd działanie odnośnie przysługującego im prawa do obniżenia ceny lub do odstąpienia od umowy przy dokonywaniu sprzedaży na aukcjach internetowych przedmiotów poleasingowych, które to działanie może powodować podjęcie przez konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął. Działanie to polegało na wyłączeniu odpowiedzialności Spółki z tytułu mogących ujawnić się wadach w przedmiotach poleasingowych nabytych przez konsumentów, wbrew dyspozycji przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego.

Prezes Urzędu stwierdził, że okres stosowania stwierdzonego naruszenia, wynikający z ustalenia, że zapisy znajdujące się w Regulaminie Serwisu Aukcyjnego stosowane były od dnia 01.01.2011r. do dnia 02.01.2012r. - obowiązywały rok, nie wpłynęło na wymiar kary (nie była to praktyka długotrwała). Oceniając wagę naruszenia Prezes Urzędu miał również na względzie, iż zakwestionowana praktyka wymierzona była we wszystkich konsumentów korzystających z usług przedsiębiorcy, faktycznych i potencjalnych, a zatem miała charakter powszechny.

Podstawą obliczenia wysokości niniejszej kary jest przychód osiągnięty przez przedsiębiorcę w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Spółka w 2012 r. uzyskała przychód w wysokości: 1 703 822 345,07zł, z czego przychód osiągnięty z tytułu sprzedaży przedmiotów poleasingowych za pośrednictwem aukcji internetowej wyniósł (*tajemnica przedsiębiorcy*).

Maksymalna kara pieniężna, jaka może zostać nałożona na przedsiębiorcę w oparciu o ww. przepisy wynosi: 170 382 234,5 zł.

Zdaniem Prezesa Urzędu działania podejmowane przez Spółkę, a dotyczące sprzedaży na aukcjach internetowych przedmiotów poleasingowych powinny były uwzględniać możliwość naruszenia zbiorowego interesu konsumentów. Zebrane w postępowaniu wyjaśnienia i informacje wskazują na nieumyślne działanie przedsiębiorcy. Pamiętać należy, że na profesjonalnych uczestnikach obrotu rynkowego spoczywa obowiązek dochowania należytej staranności przy ocenie zgodności ich działań z obowiązującymi przepisami prawa, której Spółka w niniejszej sprawie nie dochowała.. Okolicznością przemawiającą za zastosowaniem wobec Spółki kary pieniężnej jest fakt, iż jako profesjonalista działający na rynku sprzedaży sprzętu poleasingowego w Polsce powinien mieć świadomość, że wprowadzanie konsumentów w błąd odnośnie przysługujących im praw związanych z dokonaniem zakupu u

tego Przedsiębiorcy może być niezgodne z przepisami ustawy opnpr i być tym samym działaniem bezprawnym.

Bezprawność działania przedsiębiorcy wynika z faktu, że w zapisach Regulaminu Serwisu Aukcyjnego wyłączył on, wbrew obowiązującym przepisom prawa, możliwość reklamowania nabytego przez konsumentów towaru, czyli skutecznego dochodzenia przez konsumentów należnych im praw do obniżenia ceny lub do odstąpienia od umowy, w przypadku, gdy zakupiony przedmiot będzie niezgodny z umową.

Odpowiedzialność przedsiębiorcy z tytułu prowadzonej przez niego działalności gospodarczej jest oparta na zasadzie ryzyka. Praktyka Przedsiębiorcy miała miejsce na etapie wykonywania kontraktu przez konsumentów.

W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał, iż natura naruszenia uzasadnia ustalenie wyjściowego poziomu kary pieniężnej na poziomie 0,2% przychodu uzyskanego przez przedsiębiorcę w 2012 r., czyli kwotę na poziomie 3 407 644,7 zł.

W związku z faktem, że przychód Spółki za 2012r. z tytułu sprzedaży przedmiotów poleasingowych na aukcjach internetowych wyniósł (*tajemnica przedsiębiorcy*) całego przychodu Spółki za ten rok, Prezes Urzędu uznał za stosowne obniżenie kwoty bazowej do wysokości: 1 363 057,9 zł.

Po ustaleniu kwoty bazowej przystąpiono do analizy, czy w niniejszej sprawie zaszyły okoliczności łagodzące i obciążające, które mogłyby mieć wpływ na wymiar kary.

W związku z ustaleniem zaniechania przez Przedsiębiorcę stosowanej praktyki, Prezes Urzędu uznał ten fakt za okoliczność łagodzącą, skutkującą obniżeniem wymiaru kary pieniężnej o 30%.

Ponadto uznano za zasadne obniżenie kary pieniężnej o 15% z tytułu aktywnego współdziałania Spółki w trakcie prowadzonego postępowania, które przejawiało się w tym, że Spółka nie tylko na czas dostarczała wszystkie niezbędne wyjaśnienia, wyjaśnienia te były dokładne, rzetelnie przygotowane i zrozumiałe, ale już w trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego w tej sprawie podjęła z własnej inicjatywy działania dodatkowo zabezpieczające możliwość skorzystania przez konsumenta z jej usług, wprowadzając na etapie rejestracji obowiązek podawania danych o prowadzonej działalności gospodarczej, co w przypadku braku tych danych uniemożliwia dalsze korzystanie z systemu rejestracji w celu dokonania transakcji zakupu sprzętu poleasingowego.

Tym samym postanowiono w ramach okoliczności łagodzących o obniżeniu kwoty bazowej o 45%, czyli do kwoty 749 682 zł.

Jako okoliczność obciążającą w tej sprawie uznano znaczny zasięg praktyki stosowanej przez Spółkę. Praktyka ta polegała na sprzedaży na aukcjach internetowych organizowanych przez Spółkę sprzętu poleasingowego, zatem każdy konsument z terenu Polski mógł skorzystać z oferty tego Przedsiębiorcy. Z tego tytułu zasadne jest podwyższenie kwoty bazowej o 20% tj. do kwoty **899 618 zł**.

W ocenie Prezesa Urzędu w sprawie tej nie wystąpiły inne okoliczności łagodzące i obciążające.

W związku z powyższym ustalono wysokość kary na kwotę **899 618 zł**. W ocenie Prezesa Urzędu wymierzona kara w wysokości **0,053%** przychodu uzyskanego przez przedsiębiorcę w 2012 r. i stanowiąca **0,53%** maksymalnego wymiaru kary przewidzianego w art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie (...) jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ww. ustawy i

współmierna do możliwości finansowych przedsiębiorcy.

Prezes Urzędu uznał, że orzeczona kara powinna pełnić funkcję dyscyplinującą i prewencyjną tak, aby zapobiec w przyszłości stosowaniu podobnych naruszeń. Niniejsza kara powinna pełnić również funkcję edukacyjną i wychowawczą, a także podkreślać naganność zakwestionowanego w niniejszym postępowaniu zachowania przedsiębiorcy.

Wobec powyższego orzeczono, jak w **punkcie III.** sentencji niniejszej decyzji.

Wobec powyższego orzeczono, jak na wstępie niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji. Karę należy wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w NBP O/O Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Od niniejszej decyzji, na podstawie art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c., przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia decyzji.

Otrzymuje:

Pekao Leasing Sp. z o. o.
Ul. Żwirki i Wigury 31
02- 091 Warszawa

Z upoważnienia Prezesa UOKiK
Ewa Wiszniowska
dyrektor
Delegatury UOKiK w Lublinie